

Nếu một thoáng gió thổi qua lòng phố xá thênh thang ngựa xe dẫu đi qua là một vùng “quê... nơi thành” nghèo rồi một ngày thôi. Trên trời mây bồng bềnh trôi là đám ao rau muống, mênh mông xen kẽ là bông sen bông súng phô sắc tím hồng cùng những gió. Con đường một ngày như kẻ chèo thuyền quanh co ngoằn ngoèo đến chỗ hai chiếc xe gặp nhau, tay lái nào yếu thì một ngày là cảm thấy!

Những người dân trẻ vì miếng cơm manh áo tha phồn thịnh của thủ tục xiêu dạt đến thành đô, sau một thời gian chịu đựng thì lại bị buộc phải sang những nơi miếng đất để dành tấp chài đến những che mưa. Những căn nhà (thời thì có “nâng cấp” lên nhà thờ) lại bị đẩy lên, đẩy xuống ghép bằng đất loang lổ và liêu phiêu tranh tre, tôn thiếc giầy bìa, ni lông... hết những bậc tranh các nhà sĩ thu của trường phái lập thể, siêu thực đang phóng bút dạt dang...

Hồi đó, có vị trung niên tăng sĩ lớn tuổi đến đây, âm thầm phát quang dọn dẹp những mảnh đất di sản tu hành để chúng. Dân địa phương quen miếng đất gọi là “chùa Lá” vì công trình này cũng dựng trên nền đất, mái lợp lá và những chung quanh vốn chỉ là tre nứa mà thôi.

Vị tăng sĩ ấy là thầy Thích Như Tâm, người khai sơn ngôi tam bảo CHÙA LÁ Gò Vấp vào sáng sớm ngày một tháng tám tháng Tết Hợi (1995)

Ngày từ buổi đầu gian nan khốn khó đó, vào những đêm trắng sáng, nhiều anh em văn nghệ sĩ tìm đến đây cùng thầy trò đàm đạo và xướng họa thơ ca.

Thầy nhẹp thầy bưng cái tâm không phân biệt, sẵn lòng với tha nhân, có nhúng bui thùng gạo trong nhà khói bếp còn lòng lòng nhúng dân tình chung quanh gắp bui i thớt bát, xách nồi qua chùa xin đồ mỳ lon thầy cũng hoan hỷ xé chia rồi cùng tăng chúng lột đồ tẩm mỳ u bánh mì khô khốc

Có lẽ nhờ đó mà dần dà Thầy nhiếp phước, cảm hóa được nhiều bà con lân xóm vốn là nhúng tay giang hồ hèn hạ có sẵn má hèn hoi thớt cơm vụn phiêu dật vô đây. Họ xin là đồ tẩm của Thầy, và trở nên phật tử thuần thành từ lúc nào không biết...

Mỗi năm mỳ lon quê hương biến thiên tại bệ mếp, chùa Lá đũa thì chốc nhúng chuyễn đi cầu trúc và ngoài các tăng vọt quỳn góp được (gạo, mì, thuốc men, áo quần, tiền bạc...) còn có lòng lòng vẫn nghe sĩ tẩn nhấc, nhấc trở, cỡi lòng, tẩu hải tình nguyện đem lân ca tiêng nhấc dần tẩn vùng sâu vùng xa phước vắn bà con... Ngoài ra, Đóa Trạng còn n hành nhiều giai phẩm, tẩm chốc các chốc trình Hời diển văn nghe che dù bột đồng sân khốu ngoài trãi khá quy mô, chuyên nhiếp cúng đồng nhân các ngày đỗi lân Phật Đản Sinh, Vu Lan, Thành Đóa, Giỗ Đốc Quốc Tế Hùng Vắn, mỳng Ngày Nhà Giáo VN...

Thuần duyên Tam Bội và được Long Thẩn Hộ Pháp gia trì, với lòng thành phát tâm cúng đồng cớ đồng bào Phật tử gợn xa, Chùa Lá ngày môt khang trang và xóm nghèo xớa kia cũng thay da thớ m thớt, ra dáng phớ xá thớ thành nhớ bấy giớ...

Nhà thơ Nguyễn Văn Vân Thiên - tác giả bài thơ ca ngợi Mẹ hiên nôi danh mọt thơ (Cây Đồn Gánh) mọt lần chiêm bái chùa đã phôi thơ lên:

“Nghe danh chùa Lá đã lâu

Đến thăm mẹ thơ... chùa lâu nguy nga...”

Thơ c v y. Không ít khách thơ p ph ng đ u ng c nhiên nh thơ ! Cái tên “Chùa Lá” bây giờ g i lên vì ... quen mi ng đ nh c nh mọt thơ i gian khó đã qua: h i đó...

Vâng! H i đó... xóm nghèo t sáng s m tinh m ng i l n thơ c đ y túa ra ph ph ng ch búa bán m hôi đ i l y mi ng c m mạnh áo m u sinh qua ngày, b n tr con lang thang v t v ng kéo nhau qua chùa ch i. Đ ng m i t tâm, thơ y phát bánh trái bút m c đ y cho chúng v lòng ch nghĩa r i đ n đ n, nhu c u kh i thêm nhu c u...

Ban đ u ch có 1 vài l p nh đ y ti ng Anh. Thơ i gian trôi qua, đ n nay Trung Tâm Ngo i Ng Mi n Phí THI N NH N không ng ng l n m nh và hi n có t i 80 l p trên h n 2000 h c viên h c 6 th ti ng Đ c, Anh, Pháp, Nh t, Hàn, Trung; Thơ i gian h c t 7h30 sáng đ n 21h - 22h hàng ngày t th hai - ch nh t. H c viên đ đây ph n l n là các sinh viên nghèo t các t nh lên thành ph tr h c.

Đ n l p, sinh viên không ch h c ngo i ng , mà còn đ c h ng đ n vi t thơ pháp, h i h a...

Thơ nh thơ ng, l i có vài bu i nói chuy n v văn hóa dân t c, v ý chí v n lên c a con ng i, v lòng nhân ái.

Nhi u b n tr yêu thích công tác tình nguy n đ n t Anh, M , Th y Đi n, Đan M ch, Hà Lan, Đ c, Malaysia... cùng góp m t. Qua nh ng bu i lên l p chia s , giao l u cùng các b n sinh viên n c s t i, các b n tr ng i n c ngoài đã d y cho các h c sinh và sinh viên đ n đăng ký h c n i đây. Và đ i l i, h đ c nhà chùa "tr l ng" b ng cách đ a đi tham gia c u tr ng i nghèo, đi tham quan m t s di tích l ch s , tìm hi u v văn hóa Vi t Nam.

Chùa Lá cũng còn đ c g i là chùa c a gi i văn ngh sĩ tha ph ng t kh p m i mi n đ t n c. Th y tr trì v n có duyên “chiêu hi n đ i sĩ”. Nh ng b a c m rau đ a đ m b c nh ng ẩm p chân tình, m t góc chi u n m k nh ven hành lang chánh đ n đ dung n p các văn nhân thi sĩ túi r ng... “l b c giang h ”

Các văn ngh sĩ mẫn ph n, b t lu n vùng mi n, đ n chùa sinh ho t ít hay nhi u, sang hèn, n i danh hay không... n u có gia đình ho c thân h u ng ý đ u đ c nhà chùa thi t l “th t th t lại tuần”, c u siêu t nh đ , an linh v t i chùa ngày đêm h ng khói nh các nhà th Tâm Hi n Th ng Th ng n, Qu ng An Lê Qu c L , h c gi Đào M ng Nam, ngh sĩ Thiêng Tình S , nhà th Đ nh Ban, Nguy n Phan Hoài Châu, Hoàng Ph ng C m, Hàn Cung Th ng...

Th y còn có tâm nguy n s quy t p bài v ch h ng linh văn ngh sĩ quá vãng vào m t n i th ph ng trang nghiêm trong chùa và ch n m t ngày Hi p K t t c .

MỘT CỘI ĐÌ VỎ VÀ KHÁCH THA PHẪNG

Viết bởi Đoàn Văn Khánh

Mọi người đều xem Chùa Lá là Một Cội Đì Vỏ cho mình bây giờ cũng như mai hậu và thầy trò thì
vả là một vị Thầy, cũng là người bên văn thân thiét chí tình với giới văn nghệ sĩ tha phụng...

Đoàn Văn Khánh